

RAOUL WALLENBERG DÖD?

EFTER årtal av svenska förfrågningar och föreställningar har Kreml till sist givit ett besked angående Raoul Wallenberg. Nu förnekar man inte längre all kännedom om hans öde; man uppger att han avlidit sommaren 1947 — i det välbekanta Ljublankafängelset i Moskva. Dödsorsaken såges vara en hjärtsjukdom.

Hans anhöriga liksom den krets, vilken särskilt engagerat sig för uppgiften att få honom frigiven, har emellertid vägrat att åtnöjas med detta besked. De anser sig ha belägg för att Wallenberg befunnit sig i livet efter den av ryssarna angivna tidpunkten. Allt hopp skulle alltså inte vara ute; ryssarna har lämnat felaktiga uppgifter förut i denna tragiska affär och kan tänkas ha gjort så även denna gång.

Alldeles oavsett detta finns det anledning att stanna inför affären Wallenberg ur en annan synpunkt: har utrikesdepartementet och dess ledning gjort allt som kunnat göras för att rädda Raoul Wallenberg

ur fångenskapen under den tid, då han enligt vad som numera är ostridigt befann sig i ryskt fängelse? På den frågan kan uppenbarligen först en kommande forskning, som får möjlighet att granska *allt* svenskt material, ge ett definitivt svar. Men redan nu föreligger mycket starka indicier på att uppgiften vansköttes i sina tidigare skeden både av Moskvaambassaden och av utrikesdepartementet. Vittnesmålen, bl. a. av Raoul Wallenbergs mor och av advokaten Schartau, om vad som förevarit vid försöken att förmå hr Undén och utrikesdepartementet till mera energiska ansträngningar att rädda den fångne svenske diplomaten eller åtminstone att bringa klarhet om hans öde, är därtill djupt beklämmande.

Till dessa vittnesmål och överhuvudtaget till det offentligen redovisade materialet beträffande de svenska myndigheternas uppträdande och åtgöranden i denna sak skall Svensk Tidskrift återkomma.